

рахунок того, що розподілені на багато годин та днів.

Основними формами туристичної роботи студентів факультету фізичного виховання є екскурсії, подорожі та походи, естафети, зльоти та експедиції. З метою набуття студентами досвіду здоров'язбереження у туристичній діяльності найчастіше організують походи вихідного дня, що мають спортивно-тренувальну спрямованість і актуальні для будь-якої пори року.

Оздоровче значення туризму під час походу вирішується за допомогою правильно організованого графіку проходження маршруту з дотриманням оптимального режиму фізичних навантажень і активного відпочинку, використання благотворної дії природних чинників на усі функції організму. Періодичне переключення на заняття туризмом студентів, що регулярно займаються певним видом спорту, сприяє ліквідації небажаних наслідків адаптації людини до фізичних навантажень. Адаптація обумовлена тим, що в результаті тривалого стандартного виконання одного і того ж фізичного навантаження припиняється процес прояви нових пристосованих зрушень в організмі. У даному випадку потрібна тимчасова переорієнтація людини на інший рід діяльності, але також зв'язаної з фізичними навантаженнями [1].

Вивчення морфологічних і функціональних перебудов організму людини в процесі занять туризмом дозволяє вирішити питання раціонального харчування в поході, особистої і громадської гігієни, життєзабезпечення в походах з екстремальними умовами, пристосованості до гірських умов, утворення стійкої гіпоксії, акліматизації організму та ін.

Висновки. Таким чином, формування здоров'язберігаючої компетентності особистості є важливим пріоритетом професійної підготовки майбутнього викладача фізичного виховання. Означена якість майбутнього фахівця постає в єдності ціннісно-мотиваційного, когнітивного та професійно-діяльнісного компонентів. Для ефективного формування здоров'язберігаючої компетентності важливим є забезпечення певних умов, серед яких важливе місце посідає туристична діяльність магістрів.

Перспективи використання результатів дослідження. Результати дослідження можуть бути використані для розробки експериментальної методики формування здоров'язберігаючої компетентності у туристичній діяльності.

Література

1. Дудорова Л.Ю. Формування готовності майбутніх вчителів до організації шкільного туризму (теоретико-методичний аспект): [монографія] / Л.Ю. Дудорова. – Вінниця: ТОВ "Нілан-ЛТД", 2014. – 422 с.
2. Кобеньок Г.В. Вплив туризму на формування мотивацій до здорового способу життя учнівської та студентської молоді / Г.В. Кобеньок, І.І. Козиненко // Вісник Черкаського університету. – Черкаси, 2010. – Вип. 191. – Ч. 3. – С. 54–59. (Серія Педагогічні науки).
3. Соколюк О. В. Соціальна зумовленість процесу формування інформаційної компетентності майбутніх учителів основ здоров'я / О.В. Соколюк // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. праць. – К.; Вінниця, 2013. – Вип. 40. – С. 375–380.
4. Язловецький В.С. Спортивно-масова та фізкультурно-оздоровча робота у вищій школі: Навчальний посібник / В.С.Язловецький, А.Л.Турчак, Г.А.Лещенко. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім.В.Винниченка, 2006. – 284с.
5. Atkinson J.W., Birch D. Introduction to Motivation. – New Jork, Cincinnati, Toronto, Melbourne, 1978.
6. The Bologna Declaration on the European space for Higher education an explanation. Bologna. 1999.
7. Hoffman T. The meanings of competency / T/Hoffman // Journal of European Industrial Training. – 1999. – Vol. 23. - № 6. – P.277.
8. Humphreys P. Developing Work-based Transferable Skills in a University Environment / P.Humphreys, K.Greenan, H.Mcilveen // Journal of European Industrial I. – 1997. – Vol.21. - № 2. – P.63-69.

Любіна Л.В.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ФІТНЕС-ПРОГРАМ НА РОЗВИТОК ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТОК, ЯКІ ЗАЙМАЮТЬСЯ ІГРОВИМИ ВИДАМИ СПОРТУ

У статті висвітлюється вплив занять фізичним вихованням з використанням фітнес-програм на розвиток фізичних якостей у студенток які займаються ігровими видами спорту.

Ключові слова: *фітнес-програми, фізичні якості, студентки, спорт, ігрові види спорту, навчально-виховний процес.*

Любіна Л.В. Исследование влияния фитнес-программ на развитие физических качеств студенток которые занимаются игровыми видами спорта. *В статье освещается влияние занятий физическим воспитанием с использованием фитнес-программ на развитие физических качеств у студенток, которые занимаются игровыми видами спорта.*

Ключевые слова: *фитнес-программы, физические качества, студентки, спорт, игровые виды спорта, учебно-воспитательный процесс.*

Lyubina L.V. The influence of fitness-programs on the development of physical qualities of students are engaged in sports gaming. *The article highlights the impact of physical education classes using fitness programs for development of physical qualities of students are engaged in sports gaming. Based on the results of the physical state of the experimental groups of girls, we can conclude that for some indicators, there are very significant deviation between the experimental and control groups. However, it should be noted that all indicators mainly dominated.*

Thus, the results of the study found that fitness programs promote the development of basic and leading qualities that are the foundation of coordinating preparedness. In order to improve coordination of preparedness of students who are engaged in game sports should use a balanced fitness program that include three types Exercise hard-coordination of different intensity aerobic exercise with equipment and without; exercises to develop flexibility as an additional element in conjunction with relaxation exercises; Combined options means playing sports and fitness program elements.

Experimentally efficiency techniques improve coordination of preparedness of students on the basis of a special fitness program orientation. In occurred fairly significant improvements in terms of physical performance and fitness (including coordination).

The positive impact of the programs developed by the dynamics of technical and tactical, coordinating training of students (a significant increase in the duration of techniques used in the active phase, reducing the number of technical errors in the interaction of players decrease in the average stage length game piece).

Key words: fitness programs, physical qualities, student, sports, playing sports, educational process.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасний рівень вимог, що пред'являються до проведення фізичного виховання у ВНЗ, дає підставу для пошуку нових ефективних рішень підвищення рівня спеціальних видів підготовленості студентів. Досвід використання фітнес-програм з метою спеціальної фізичної підготовленості студентів в різних видах спорту прогнозує їх позитивне використання в координаційної підготовці студенток які займаються ігровими видами спорту.

Метою дослідження: є дослідження методики вдосконалення розвитку фізичних якостей студенток які займаються ігровими видами спорту засобами фітнес програм.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сьогоднішній день існує практичний досвід використання фітнес-програм в різних видах спорту, в тому числі і в ігрових, з метою координаційної підготовки спортсменів [7, 8]. У ігрових видах спорту, як і в фітнес-тренуванні, велика увага приділяється стрибкам і переміщенням з різних вихідних положень, а також поєднання роботи ніг і рук. Використовуючи фітнес-програми, заздалегідь проаналізувавши структуру рухових дій у ігрових видах спорту, можна сприяти розвитку координаційних здібностей студенток, створивши тим самим нові підходи до розвитку фізичних якостей, підвищення якості навчально-виховного процесу [4].

Результати дослідження та їх обговорення. У зв'язку з цим нами було проведено дослідження, гіпотезою якого стало припущення про те, що використання фітнес-програм спеціальної спрямованості в навчально-виховному процесі в фізичному вихованні підвищить рівень координаційної підготовленості студенток. Методи дослідження були представлені педагогічним експериментом, контрольними випробуваннями, аналізом науково-методичної літератури, методами математичної статистики. Експеримент проводився з вересня 2016 по травень 2017 року в Національному педагогічному університеті імені М.П. Драгоманова за участю студенток 1-4 курсів факультету педагогіки та психології які займаються ігровими видами спорту.

Були сформовані дві групи: ЕГ і КГ. На відміну від КГ в зміст занять ЕГ-1 і ЕГ-2, крім специфічних засобів координаційної підготовки студенток, включалися розроблені нами фітнес-програми: Фітнес-програма 1. комбіноване аеробне навантаження з використанням (Low Impact+High Impact) навантаження з додаванням елементів стретчинга і вправ на релаксацію. Фітнес-програма 2. аеробне навантаження з використанням невеликого навантаження в розминці (Low Impact) і великого (High Impact) в основній частині тренування. Присутні елементи стретчинга. Фітнес-програма 3. степ-аеробіка з використанням спеціальної степ-платформи з регульованою висотою. Комбінована програма, що включає аеробне навантаження і стретчинг[2].

Таблиця 1.

Динаміка показників фізичних якостей до експерименту

Контрольні тести	До експерименту		Після експерименту		Достовірність	
	X	σ	X	Σ	t	p
Довжина тіла, см	164.30	5.55	165.27	5.31	-0.49	0.630
Вага, кг	54.09	4,24	54.64	3.71	-0.38	0.707
ЖЄЛ	2425.33	507.82	2585.33	492.67	-0.88	0.389
Індекс Кетле	328.84	16.91	330.38	14,62	-0.27	0.792
Динамометрія (прав.), кг	18.53	2.90	20,73	3.13	-2.00	0.056
Динамометрія (лів.), кг	18.73	1,94	22.27	2.87	-3.95	0.000
ЧСС. хв.	72.53	5.26	71.47	2.97	0.68	0.500
САТ	121.67	8.16	122.67	4,95	-0.41	0.688
ДАТ	79.33	5.63	76,67	3,62	1.54	0.134
Піднімання тулуба з положення лежачи, хв	25.33	3.52	29.80	4.20	-3.16	0.004
Біг 500 м, хв.	2,03	0,44	1,69	0,34	2,36	0.03
Біг 100 м, з	18.13	0.98	17.85	0,95	0.77	0.45
Гнучкість	12.60	2.90	14.67	3,04	-1.91	0.067
Стрибок в довжину з місця	167.07	11.91	173.73	10.55	-1,62-	0,116
Човниковий біг 9 x 9 м, з	12,68	1,33	12,37	1,11	0.71	0.481

Стрибок вгору, см.	39.07	3.12	47.12	4,02	2.41	0.052
Статична рівновага, с.	11.18	3.39	14.81	3,55	-2.87	0.008
Тривалість активної фази, с	15.65	1,32	17.43	0,90	-4.30	0.000
Тривалість гри	9.60	1.16	9,23	1,01	0.94	0.356
Кількість ігрових фрагментів в активній фазі, кількість разів	1.20	0.41	2,00	0,53	-4.58	0.000

В рамках організованого педагогічного експерименту планування навчально-виховного процесу ЕГ-1 будувалося на основі використання фітнес-програм 1 і 2, в ЕГ-2 - фітнес-програми 3. програми включали ряд блоків з різними видами модифікацій. Фітнес-програми були частиною ЗФП і СФП, що замінили стандартні вправи на спеціальні комплекси, застосовувані у всіх частинах тренування (підготовчої, основної та заключної), в залежності від завдань. Ці фітнес-програми увійшли в загальні розділи підготовки, не змінивши кількість занять, а збільшивши їх інтенсивність[6].

Порівняльний аналіз результатів вихідного рівня фізичного стану, фізичної і координаційної підготовленості не показав великої кількості достовірних відмінностей між дослідними групами. Так, достовірні відмінності спостерігалися в таких поєднаннях груп: ЕГ-1: ЕГ-2 - в показниках ЖЄЛ ($p < 0,007$), життєвий індекс (ЖІ) ($p < 0,015$), КГ: ЕГ-1 ДАТ ($p < 0,030$) і КГ: ЕГ-2 - статична рівновага ($p < 0,026$). Таким чином, можна стверджувати, що в експерименті брали участь однорідні за складом групи. За час проведення дослідження було відзначено зміна окремих показників фізичного стану у студенток які займалися за загальною програмою. За показником довжини тіла ні в одній з груп, що займалися за загальною програмою не було отримано достовірно значимого приросту ($p > 0,05$). За показником маси тіла у всіх дослідних групах було отримано приріст, однак достовірно значущих значень він не показав ($p > 0,05$). У показниках індексу Кетле (ІК), життєвого індексу і ЖЄЛ вірогідно значимого приросту ($p > 0,05$) виявлено не було[5]. За час проведення експерименту істотно змінилися середні величини в показниках кистьовий динамометрії і взаємопов'язаного з ним силового індексу. Так, за даними показниками за час проведення основного експерименту спостерігався достовірно значимий приріст ($p < 0,05$) в динамометрії лівої кисти

За показниками функціонального стану приріст був отриманий дещо інший. При дослідженні ЧСС в стані спокою і АТ за час експерименту було отримано приріст у всіх дослідних групах, однак він не був достовірно значущим ($p > 0,05$). За показниками, які характеризують фізичну підготовленість, був отриманий за час дослідження достовірно значимий приріст ($p < 0,05$) в ЕГ-2 за такими показниками: піднімання тулуба в положенні лежачи, нахил вперед, стрибок в довжину з місця і біг 500 м. В ЕГ-1 також було отримано достовірно значимий приріст за показниками: піднімання тулуба з положення лежачи і біг 500 м ($p < 0,05$). Аналізуючи динаміку показників координаційної підготовленості, слід зазначити, що за час проведення основного експерименту в ЕГ-1 і ЕГ-2 у студенток-ігровиків стався суттєвий приріст показників. Так, достовірно значимий приріст в статичній рівновазі за час експерименту був відзначений як в ЕГ-1 ($p < 0,008$), так і в ЕГ-2 ($p < 0,001$). Також достовірно значимі зміни спостерігалися і в показнику стрибка вгору: ЕГ-1 ($p < 0,052$), ЕГ-2 ($p < 0,032$). В ЕГ-2 був відзначений достовірно значимий приріст в човниковому бігу 3x12 м ($p < 0,05$), що вказує на позитивний вплив використовуваних фітнес-програм спеціальної спрямованості на координаційну підготовленість студенток-ігровиків [10]. Порівняльна характеристика отриманих даних свідчить про те, що використовувані фітнес-програми на навчально-тренувальних заняттях з в студенток які займаються ігровими видами спорту ЕГ-1 і ЕГ-2 надали позитивний вплив на динаміку їх фізичного стану, в той час як в контрольній табл. 2 достовірність відмінностей студенток дослідних груп після дослідження групі достовірно значущих ($p > 0,05$) приростів не спостерігалось. Проведений аналіз впливу фітнес-програм спеціальної спрямованості на динаміку техніко-тактичної і координаційної підготовленості студенток, що займаються ігровими видами спорту показав, що в результаті піврічних регулярних занять за розробленою нами методикою у студенток, що займаються ігровими видами спорту відбулися наступні зміни[1].

Таблиця 2.

Динаміка показників фізичних якостей до експерименту

Контрольні тести	До експерименту		Після експерименту		Достовірність	
	x	σ	X	σ	t	p
Довжина тіла, см	166.21	4.93	166.83	4.80	-0.31	0.756
Вага, кг	53.88	4,85	53.40	4.34	0,26	0.799
ЖЄЛ	2156.67	382.51	2190.83	392.11	-0.22	0.831
Індекс Кетле	324.11	26.62	320.08	24.36	0,39	0.703
Динамометрія (прав.), кг	17.75	3.52	18.00	3.22	-0.18	0.858
Динамометрія (лів.), кг	19.08	3,55	20.42	3,99	-0.86	0.397
ЧСС. хв.	72.00	2.56	71.00	1,60	1,15	0.263
САТ	119.17	3.59	122.08	3.96	-1.89	0.072
ДАТ	75,00	3.69	73.75	3,77	0,82	0.421
Піднімання тулуба з положення лежачи, хв	22.83	3.64	24.92	2,91	-1.55	0.135
Біг 500 м, хв.	1.95	0,35	1,74	0,35	1,49	0.151
Біг 100 м, з	18.06	0,81	17.69	0,82	1.13	0.272
Гнучкість	12.25	4.18	14.67	4.29	-1.40	0.176
Стрибок в довжину з місця	175.00	8.27	180.42	8.21	-1.61	0.122

Човниковий біг 9 x 9 м, з	13,22	0,92	13,04	0,84	0,49	0,63
Стрибок вгору, см.	41,37	4,22	43,12	3,52	-1,42	0,32
Статична рівновага, с.	12,59	2,38	13,61	2,91	-0,95	0,35
Тривалість активної фази, с	15,53	1,24	15,91	1,33	-0,71	0,48
Тривалість гри	9,40	1,17	9,25	1,15	0,30	0,77
Кількість ігрових фрагментів в активній фазі, кількість разів	1,33	0,49	1,58	0,51	-1,22	0,24

Так, в ЕГ-1 достовірно збільшилася тривалість активної фази на 10,2% ($p < 0,001$). За час проведення основного експерименту в експериментальних групах також збільшилася кількість використовуваних технічних прийомів в активній фазі. В ЕГ-1 даний показник виріс на 40% ($p < 0,001$), а в ЕГ-2 - на 40,3% завдяки скороченню числа помилок при взаємодії гравців. Одночасно з цим відбулося зменшення середньої тривалості ігрового фрагмента на 3,9% в ЕГ-1 ($p < 0,001$) і 4,6% в ЕГ-2 ($p < 0,001$), що пов'язано зі збільшенням швидкості «обробки» і польоту м'яча, зниженням траєкторії його польоту, застосуванням найбільш раціональних способів атаки, а також з поліпшенням якості групових координаційних взаємодій[9].

У студенток контрольної групи істотного поліпшення техніко-тактичних показників не виявлено. В кінці дослідження була визначена достовірність відмінностей студенток експериментальних груп. Достовірні відмінності між КГ і ЕГ-1 спостерігалися за такими показниками: ЖЄЛ ($p < 0,033$), динамометрія (права) ($p < 0,035$), ДАТ ($p < 0,052$), піднімання тулуба ($p < 0,002$), в тривалості активної фази ($p < 0,002$) і кількості ігрових фрагментів в активній фазі ($p < 0,051$).

При порівнянні КГ і ЕГ-2 після дослідження була виявлена достовірність відмінностей між ними за показниками: піднімання тулуба ($p < 0,009$), стрибок вгору ($p < 0,036$), кількість ігрових фрагментів в активній фазі ($p < 0,001$), де переважувала ЕГ-2. Дослідження ЕГ-1 і ЕГ-2 показало їх достовірне відміну за наступними показниками: індекс Кетле ($p < 0,004$), життєвий індекс ($p < 0,009$) і в тривалості активної фази ($p < 0,018$), де переважувала ЕГ-2.

Таблиця 3.

Динаміка показників фізичних якостей в кінці експерименту

Контрольні тести	співвідношення груп					
	КГ:ЕГ-1		КГ:ЕГ-2		ЕГ-1:ЕГ-2	
	x	Σ	x	σ	t	p
Довжина тіла, см	0.79	0.435	0.37	0.714	-0.40	0.691
Вага, кг	-0.80	0.431	-0.30	0.768	0.60	0.557
ЖЄЛ	-2.26	0,033	0,73	0.473	3,21	0.004
Індекс Кетле	-1.36	0.185	-0.52	0.607	1.14	0.263
Динамометрія (прав.), кг	-2.23	0.035	-0.28	0.781	1.86	0,075
Динамометрія (лів.), кг	-1.40	0.173	-1.02	0.320	0,21	0.834
ЧСС. хв.	-0.49	0.629	0,14	0.887	0,63	0.537
САТ	-0.33	0.743	0,96	0.345	1,24	0.227
ДАТ	-2.04	0.052	-0.33	0.742	1,82	0.081
Піднімання тулуба з положення лежачи, хв.	-3.42	0,002	-2.87	0.009	0,87	0.393
Біг 500 м, хв.	0,35	0.726	-0.19	0.848	-0.58	0.570
Біг 100 м, з	-0.49	0.629	1,44	0.163	1,90	0.069
Гнучкість	0.00	1.000	-0.97	0.342	-1.28	0.213
Стрибок в довжину з місця	1,80	0.084	0,87	0.395	-1.17	0.253
Човниковий біг 9 x 9 м, з	1.76	0.091	0,97	0.340	-0.66	0.517
Стрибок вгору, см.	-0.83	0.439	-2.37	0.036	0,72	0.463
Статична рівновага, с.	-0.94	0.355	-1.32	0.200	-0.17	0.867
Тривалість активної фази, с	-3.53	0,002	-0.96	0.347	2.54	0.018
Тривалість гри	0.05	0.960	0.57	0.575	0,59	0.563
Кількість ігрових фрагментів в активній фазі, кількість разів	-2.05	0.051	-3.64	0,001	-1.59	0.124

Висновок. Виходячи з отриманих результатів фізичного стану дівчат експериментальних груп, можна зробити висновок, що за деякими показниками спостерігаються досить значні відхилення між досліджуваними групами і контрольної. Однак слід зазначити, що переважно за всіма показниками переважає ЕГ-2. Таким чином, результати проведеного дослідження виявили, що фітнес-програми сприяють розвитку базових і провідних рухово-координаційних якостей, які є основою їх координаційної підготовленості. З метою підвищення рівня координаційної підготовленості студенток які займаються ігровими видами спорту необхідно використовувати збалансовані фітнес-програми, що включають три види вправ: складно-координаційні аеробні вправи різної інтенсивності з обладнанням і без; вправи на розвиток гнучкості як додатковий елемент спільно з вправами на релаксацію; комбіновані варіанти засобів ігрових видів спорту та елементів фітнес-програм. Експериментально встановлено ефективність методики підвищення координаційної підготовленості

студенток на основі використання фітнес-програм спеціальної спрямованості. В ЕГ-1 і ЕГ-2 відбулися достовірно значимі позитивні зміни в показниках фізичної працездатності і підготовленості (в тому числі і координаційної). Виявлено позитивний вплив розроблених програм на динаміку техніко-тактичної, координаційної підготовленості студенток (достовірно збільшення тривалості використовуваних технічних прийомів в активній фазі, скорочення числа технічних помилок при взаємодії гравців, зменшення середньої фази тривалості ігрового фрагмента).

Література

1. Антипова В. М. Компетентностный подход к организации дополнительного педагогического образования в университете / В. М. Антипова, К. Ю. Колесина, Г. А. Пахомова // Педагогика. – 2006. – № 8. – С. 57–62.
2. Дорошенко Е.Ю. Сучасні способи оцінювання техніко-тактичної майстерності у волейболі / Е.Ю.Дорошенко, М.С.Бесарабов, С.М.Попов, М.М.Медвідь // Проблемы и перспективы развития спортивных игр и единоборств в высших учебных заведениях : сб. ст. под ред. проф. Ермакова С.С., II международная электронная научная конференция, 7 февраля 2006 года. – Харьков-Белгород-Красноярск, 2006. – С. 59–62.
3. Ізмайлова О.В. Жінка і спорт: методичний посібник / О.В. Ізмайлова. – Полтава, 2004. – 30 с.
4. Мищенко В., Дьяченко А., Томяк Т. Индивидуальные особенности анаэробных возможностей как компонента специальной выносливости спортсменов // Наука в олимпийском спорте. – 2003. – №1. – С.57-62.
5. Шевцов І. Особливості застосування модифікованої шейпінгу-програми на уроках фізичної культури для дівчат-старшокласниць / І. Шевцов // «Молода спортивна наука України». – Львів, 2008. – Т. 2 – С. 213–217.
6. Nacihasanoglu R. Healthy lifestyle behaviour in university students and influential factors in eastern Turkey / R.Nacihasanoglu, A. Yildirim, P. Karakurt, R. Saglam // International Journal of Nursing Practice. — 2011. — № 17. — P. 43—51.
7. Interconnection of women epee fencers of different qualification indicators / Briskin Yuriy, Pityn Maryan, Semeryak Zoryana, and Vaulin Oleksandr // SportLogia. – Banja Luka, 2015. – 11 (1). – p. 37–42. Режим доступу: <http://www.sportlogia.com/no11engl/eng4.pdf>
8. Kirk, C. Measuring the Workload of Mixed Martial Arts using Accelerometry, Time Motion Analysis and Lactate. / Kirk, C., Hurst, H. T. and Atkins, S. // International Journal of Performance Analysis in Sport. 2015. – № 15. – P. 359–370.
9. Pityn M. Features of theoretical training in combative sports / Pityn Maryan, Briskin Yuriy, Zadorozhna Olha // Journal of Physical Education and Sport. – Pitesti, 2013. – 13 (2), issue 2. – Art 32. – P. 195–198.
10. Use of an authorial training technology during technical and tactical training of women epee fencers / Zoryana Semeryak, Yuriy Briskin, Maryan Pityn and Oleksandr Vaulin // SportLogia, 2013. – 9 (2). – P. 135–140.

Лянной Ю. О., Кукса Н. В.

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

СТРУКТУРА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ З ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті обґрунтовано структуру готовності майбутніх магістрів з фізичної терапії до професійної діяльності. Визначено та схарактеризовано компоненти структури готовності майбутніх магістрів з фізичної терапії до професійної діяльності: мотиваційно-ціннісний, когнітивний, процесуальний, особистісний, рефлексивний. Зазначено, що структурні компоненти готовності майбутніх магістрів з фізичної терапії до професійної діяльності є взаємопов'язаними, взаємозалежними та взаємодоповнюючими.

Ключові слова: структура, компоненти, готовність, майбутні магістри з фізичної терапії, професійна діяльність.

Лянной Ю. О., Кукса Н. В. Структура готовности будущих магистров по физической терапии к профессиональной деятельности. В статье обоснована структура готовности будущих магистров по физической терапии к профессиональной деятельности. Определены и охарактеризованы компоненты структуры готовности будущих магистров по физической терапии к профессиональной деятельности: мотивационно-ценностный, когнитивный, процессуальный, личностный, рефлексивный. Отмечено, что структурные компоненты готовности будущих магистров по физической терапии к профессиональной деятельности являются взаимосвязанными, взаимозависимыми и дополняющими друг друга.

Ключевые слова: структура, компоненты, готовность, будущие магистры по физической терапии, профессиональная деятельность.

Liannoi Yu. O., Kuksa N. V. Structure of future masters' readiness in physical therapy to professional activity.

The article substantiates the structure of future masters' readiness in physical therapy to professional activity, which includes motivational-axiological, cognitive, procedural, personal, reflexive components.

The motivational-axiological component of future masters' readiness in physical therapy to professional activity is determined by positive motivation to professional activity, awareness of its values, interest and desire to perform work, perceptions of the profession as sphere of self-realization.

The cognitive component of the future masters' readiness in physical therapy to professional activity assumes a basic knowledge in the cycle of disciplines of social and humanitarian training and specialist knowledge in the cycle of disciplines of professional and practical training.

The procedural component of the structure of future masters' readiness in physical therapy encompasses the set of skills necessary for undergraduates to carry out scientific and professional activities.